

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Pekka Saikku 25.12.1939-28.6.2021

Brummer-Korvenkontio, Markus

2021

Brummer-Korvenkontio , M & Puolakkainen , M 2021 , ' In memoriam : Pekka Saikku
25.12.1939-28.6.2021 ' , Suomen lääkärilehti , Vuosikerta. 76 , Nro 34 , Sivut 1756-1756 . <
<https://www.laakarilehti.fi/pdf/2021/SLL342021-1754.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/334112>

---

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Juhani
Koistinen

4.12.1952–23.6.2021

**JUHANI AIRAKSINEN
JUHO KOISTINEN
OLLI KOISTINEN
JARI OVASKA**

Kirjoittajat ovat pitkäaikainen työtoveri, poika, veli ja opiskelutoveri ja ystävä.

Lääkäri Juhani Koistinen syntyi Alavudella ja kuoli nopeasti edenneeseen sairauteen Turussa kesäkuussa 2021.

Koistinen kirjoitti ylioppilaaksi Uudenkaupungin yhteislyseosta 1971 ja aloitti lääketieteen opinnot Turun yliopistossa saman vuoden syksyllä. Valmistumisen jälkeen hän erikoistui aluksi sisätautilääkäriksi ja heti perään kardiologiksi Oulun yliopistossa. Erikoistumisen jälkeen hän toimi OYKS:n kardiologian erikoislääkärinä. Hän kirjoitti väitöskirjansa Oulussa diabetikon sydänsairauksista v. 1991. Koistinen keskittyi rytmikardiologiaan ja haki lisäoppeja Lundin yliopistosta ja Tukholman Karoliinisesta instituutista.

Vuonna 2000 hän palasi takaisin Tyksiin, jossa aloitti, tärkeimpänä elämäntyönään, nykyaikaisen rytmikardiologisen toiminnan. Hän jatkoi Turussa kliinistä tutkimustyötä. Useat pohjoismaiset rytmikardiologit tunsivat Koistisen ja arvostivat häntä. Vuonna 2012 Koistinen siirtyi Turun yliopiston sisätautiopin professoriksi Vaasan keskussairaalaan, jossa toimi pidettynä opettajana ja lääkärinä eläköitymiseensä asti.

Paitsi, että Koistinen oli taitava kardiologi, hän oli todellinen lääkäri, joka piti kellosta piittaamatta, huolta kaikista potilaistaan. Hän oli kollegiaalinen ja hyvä opettaja nuoremmille lääkäreille ja opiskelijoille ja loi hyvää yhteishenkeä ympärilleen.

Koistisen ystäväpiiri oli laaja. Hän oli loistava seuramies ja tarinankertoja vailla vertaa. Kuukaan ei pitkästyntä hänen seurassaan.

Rakkaimmat harrastukset olivat historia, erityisesti Suomen historia ja kalastus. Ystäviään hän kesti mainioilla kalaruoilla ja joskus povitaskusta saattoi löytyä kuivattua haukea, joka snapsin ryydittämänä maistui herkulliselta. Hän oli Uudenkaupungin Pallon juniorijalkapallojoukkueen vahva ja lujalaukauksinen puolustaja. Jalkapallon lisäksi monet joukkuelajit, yleisurheilu ja mäkihyppy olivat hänen sydäntään lähellä. Varttuneella iällä hän jatkoi jalkapallon pelamista Oulun FC Ruiskussa ja koripalloa Halisten Kuohussa.

Juhani eli intensiivisen ja rikkaan elämän. Monet jäävät häntä kaipaamaan, eniten vaimonsa Anna-Maija ja heidän kolme lastaan.

Pekka Saikku

25.12.1939–28.6.2021

**MARKUS
BRUMMER-KORVENKONTIO
MIRJA PUOLAKKAINEN**

Kirjoittajat ovat tutkijakollegoita

Pekka Saikku menehtyi 81-vuotiaana 28.6.2021.

Jo opiskeluaikana hakeutui Helsingin yliopiston virusopin laitoksen puutiaisaivotulehdus-tutkijaryhmään, jota johti prof. Nils Oker-Blom. Puutiaisista oli löytynyt aivotulehdusviruksen lisäksi Uukuniemi-virus, josta Saikku väitteli 1974. Kaksi vuotta myöhemmin hänet nimitettiin virusopin dosentiksi. Aikaisemmin tuntemattomasta Uuku-virusryhmästä tuli monien tutkijaryhmien kohde eri puolilla maailmaa.

Virusopin laitoksella työskennellessään Saikku osoitti tutkijakykynsä. Jo 1965 hän oli löytänyt arbo-A-vasta-aineita, syy, Pogostantauti, selvisi vasta 1974. Elektronimikroskooppikuvat, jotka von Bonsdorff ja Saikku ottivat, järjestyttivät virusten luokittelua vuonna 1973. Saikun Borrelia-löydös potilaan ihonäytteestä oli ehkä ensiosoitus tämän mikrobin esiintymisestä myös Euroopassa.

Me työtoverit olimme, että Pekkaa kannatti kuunnella, vaikka hän usein katki kynttilänsä vakan alle. Kun kurkisti vakkaan, löysi kirkkaasti säteilevän kynttilän, jonka kipinöistä syttyi monelle monta ideaa. Pekalla oli ilmiömäinen muisti, laaja tietämys ja hyvä huumorintaju. Saikku

aloitti klamydiadiagnostiikan HY virusopin laitoksella. Kajaanin keuhkokuumeryvästymä syytytti hänessä palon ja nosti hänet sfääreihin. Aiheuttajaksi varmistunut uusi bakteeri, Chlamydia pneumoniae, näytti liittyvän myös sepelvaltimotautiin. Saikku matkusti vuodeksi Seattleen tutkiakseen löydöstä.

Vuonna 1993 Saikku nimitettiin tutkimusprofessoriksi Kansanterveyslaitokseen Oulussa sekä 1999 Oulun yliopiston professoriksi. Hän jatkoi tutkijavaimonsa Maija Leinosen kanssa selvityksiä klamydiainfektion merkityksestä mm. ateroskleroosissa, syövässä ja metabolisessa oireyhtymässä. Tohtorikoulutettavia oli useita. Kunniatohtoriksi Saikku promovoitiin Uumajan yliopistossa 1999. Vuonna 2000 Saikkujen isännöimä Euroopan klamydiatutkimuksen kongressi houkutteli Suomeen yli 600 tutkijaa. Samana vuonna Saikulle myönnettiin Matti Äyräpään palkinto.

Ornitologia ja pianonsoitto olivat Pekan elinikäisiä harrastuksia. Ystäviään Maija ja Pekka ilahduttivat gourmet-illallisilla. Maija-vaimon kuolema runsas kaksi vuotta sitten iski Pekkaan haavan, joka ei arpeutunut.